

Det af Regeringen nu forelagte Forslag til Revision af Livsforsikringsloven har genoptaget den tidligere Lovs Bestemmelser om pligtige Henlæggelser til Sikkerhedsfonden, og det synes herefter yderligere givet, at der ikke kan blive Tale om at beskatte saadanne Henlæggelser.

Ikke desto mindre foreligger der netop nu en Kendelse dateret 29. Febr. fra *Overskatteraadet* i København, hvorefter det svenske Livsforsikrings-Aktieselskab *Thule* kendes uberettiget til at optage Henlæggelser til Sikkerhedsfonden paa Selvangivelses Skemaet med den Motivering, at det af Indenrigsministeriet udfærdigede Skema ikke udtrykkelig nævner Sikkerhedsfondshenlæggelser som skattefrie, men kun Præmiereserver og Erstatningsreserver.

Det forekommer os, at dette Standpunkt ikke kan siges at være begrundet, naar man ved, at Selskabet efter svensk Forsikringslovgivning baade af sin danske Virksomhed og af den hjemlige Forretning skal have en Sikkerhedsfond, der er 5 pCt. af Præmiereserven.

Selvangivelses Skemaet bør derfor ogsaa gøres til Genstand for Revision sammen med Behandlingen af de foreliggende Skatteforslag, i Særdeleshed da Skemaet optager den Del af Selskabernes samlede Renteindtægt, som svarer til den danske Virksomhed, og Renten saaledes ogsaa kommer i Betragtning ved Udregningen af Nettooverskuddet.

I Forslaget om Statsskat § 6, der intet forandrer med Hensyn til de Fradrag, som de danske Selskaber ere berettigede til at gøre for at udfinde den skattepligtige Indtægt, henvises der til § 2 Nr. 3, der indeholder Regler for udenlandske Personers Skattepligt, naar disse udøve Virksomhed her i Landet, og der siges, at de fra „disse Kilder“ (Virksomheden) hidrørende Udgifter kunne fradrages; men som det høje Udvalg vil se, er Indenrigsministeriets Skatteschema i positiv Modstrid hermed.

I Virkeligheden ligger der i Ordene „disse Kilder“, at naar almindelige Udgifter kunne fradrages Indtægterne, saa gælder dette endnu mere de loypligtige Henlæggelser, uden hvilke et Livsforsikringsselskab slet ikke fik Tilladelse til at arbejde, thi den første Forudsætning herfor er jo dog, at Selskabet opfylder de Fordringer, som Hjemlandets Lov og Selskabets Statutter foreskriver og forordner. Skønt § 6 saaledes indeholder Hjemmel for, at Sikkerhedsfonden er fritagen for Beskatning, er det dog saavel for vore Selskaber som for os om at gøre, at de nye Skattelove komme til at give klare Regler, saaledes at Spørgsmaalet om Skattens Beregning ikke skal være afhængig af et ministerielt Skøn.

Den Forandring i de tidligere Skatteregler for udenlandske Livsforsikrings-selskaber, som Lov af 16. April. 1907 om Tillæg til Lov af 29. Marts 1904 om Livsforsikring indførte, var vel et Fremskridt, naar man tager Hensyn til den tidligere Beskatning af alle Henlæggelser til Fonds, ogsaa Præmiereserven, men den foran omtalte Overskatteraadskendelse viser, at Retfærdigheden endnu ikke kan siges at være sket Fyldelst, idet Beskatningsreglerne endnu ere afvigende fra de, der gælde for dansk Livsforsikrings Virksomhed. Det forekommer os, at inden- og udenlandske Selskaber overalt bør behandles ens i Henseende til Skattepligten, og vi haabe, at dette for Fremtiden maa blive Tilfældet.

I øvrigt skulle vi med Hensyn til, hvad der af „Forsikrings-Foreningen“ i København i Punkt 3 er anført overfor den høje Regering og Rigsdag angaaende Ønsket om danske forsikredes Adgang til i deres skattepligtige Indtægt at fradrage de Præmiebeløb, som anvendes til Tegning og Vedligeholdelse af deres Livsforsikring eller Alderdomsforsørgelse, udtale vor fulde Tilslutning til dette Andragende, idet ikke heller vil være nogen Tvivl om, at en saadan Begunstigelse vil blive til lige Gavn for Samfundet, for den enkelte Borger og for Livsforsikringssagens Fremgang.

København, d. 9. April 1912.

Ærbødigst

L. P. Nielsen.

O. Thielst.

Ferd. Schach Jacobsen.